

En kristnet Jøde.

J en af Missionsjalmene i „Varpen“, Brødrevenighedens danske Salmebog, staar der, henvendt til Jesus, følgende Ord:

„Jakob mildelig
Drog, at han til dig
Maas omende sig“

Disse Ord har jeg aldrig kunnet glemme, siden jeg først læste dem, og de rinder mig ofte ihu. De peger i en Mening, som de troendes Hjertier og Tanker sjældent gaar, de erindrer om „Jakob“, om Israels Kærlighed og Næstom paa Jorden, enstaaende blandt alle Jordens Folk, haabede ved sin Fortid og ved den Fremtid, som er det forjættede i det nye Testamente, og enstaaende allige ved sine rige Gæver og store Kræfter.

Grunden til, at Hjertier, som ellers er væk for Guds Rige og Guds Riges Udbredelse, tænker saa lidt paa Guds „udvalgte Folk“, som misfjerde og endnu i det hele og store misfjerder sin „Besøgstid“, er vistnok den, at Missionen blandt Jøderne bærer saa smaa og saa smaa Frugter, og at den Laalmodighed, som „haaber mod Haab“, er sjelden i de helliges Samfund. Men derfor kan det tjene til Opmuntring, Arbejde og Bøn for „Jakob“, at blive opmærksom paa, at Israelsmissionen dog ikke er saa aldeles forsvunden og uden Frugt, som man ofte mener og siger. Det vil jaaledes forhaabentlig kunne glæde og gavne Missionsbladets Læsere at erfare om en herlig Frugt, som denne Mission har baaret i den nyeste Tid.

I Warszawa lever der en anseet Jødefamilie, som hedder Warschawiak. En af Slegten er Warschawians Overrabbiner. En Brodersøn af denne højsaaende Jøde er født i 1867, og kom i 1877 i sin Fædres Hus for der at oplæres i Loven og opdrages til at blive en egte Israelsk; han hedder Herman Warschawiak. Det unge Men-

neske kastede sig med raslids Klid over Lovstudiet; hans omme Samvittighed tillod ham dog ikke at undvige med at kjende Loven, han maatte og vilde ogsaa holde den, og han greb Sagen an med fuldt Alvor; ikke vilde han slaa af paa noget Punkt, fuldkommen Lydighed var det Maal, han tilstrebelte, og den Lydighed skulde ikke gjælde Mose Lov alene, men ogsaa Talmuds talrige Forklaringer. Men jo ihærdigere han kjæmpede for dette Maal, desto længere sølte han sig at være borte fra det. Og jaadanne Ord som: „Forbandet være den, som ikke holder Ordene i denne Lov og gjør derefter“, fyldte hans Sjæl med Rædsel og Gru, og han var, efter sit indvortes Meneske saare uheldig, hvor lykkelig han end efter det udvortes Meneske saa ud til at være. Han var nemlig i sit fjttende Aar, efter sine Forældres Vilje og Ordning, bleven gift med en jødisk Rigmands Datter, og levede som den rige Mand „herlig og i Glæde“, omgivet af Lukens og Overflod. Være havde han ogsaa. Han holdt Foredrag i Synagogen trods sin unge Alder; der var stort Tilløb, hver Gang han talte, og han høstede megen Ros og Berømmelse for sin grundige Lærdom og sine ypperlige Talegaver.

Til Lykke for ham indskrænkede han sig ikke til at studere Loven; ogsaa „Profeterne“ gjorde han til Gjenstand for sine Granskninger. Gjennem Profeternes Ord begyndte der at frembryde et dømtrende Lys for ham. Hvad hans Hjerte var fuldt af, løb hans Mund over med. Og hans Foredrag fik efterhaanden en sterk messianisk Farve; det 53de Kapitel af Esajas vendte han atter og atter tilbage til. De mistænksomme Jøder begyndte snart at spore, hvor det bar hen med ham. Hans Forældre fik et Bink og bejalede ham at vende tilbage til Hjemmet i Warszawa, medens hans Hustru og Børn blev tilbage

hos Svigerforældrene. Han skulde nu træde ind i Faderens Forretning; men det passede ikke for ham, og han blev mere og mere fortvilet.

I Aaret 1889 kom den unge, grublende Jøde paa en Rejse til Breslau. Her gik han en Søndag paa Gaden og kom forbi et Hus, hvorfra der lød Sang. Han gik ind, og det traf sig saa, at det var en Jødemissionær, som holdt Forjamling og talte over Herrens Ord om „en Hjord og en Hyrde“. Hvad han hørte, sank dybt i hans Hjerte, og han spurte en tilstedeværende om Talerens Adresse; den tilspurgte foreslog ham straks at opsoge Missionæren, og det gjorde han. Der udspandt sig nu en tre Timers lang Samtale mellem de to i det gamle Testamente lige belærte Mænd, en Samtale, som gav Jøden meget at tænke paa. Han besluttede dog ikke ostere at opsoge Missionæren, men blev ikke denne Bestemmelse, der var ligesom en nimodstaaelig Magt, som drog ham did. Tilfældig gav han Sandheden Kærlighed; men nu kom der en Kamp saa sterk og voldsom, at han blev syg og bragt til Gravens Rand. Alt hvad hans Hjerte havde hængt ved, Forældre, Sønstende, Eiendom, Hustru og Børn maatte han give Afkald paa. Det gaar saa let at synge med Luther:

„Og tager de bort Liv,
Guds Børn, Pøen og Biv,
Lad fare i Guds Navn.“

Men stilles vi Ansiget til Ansiget med et saadant „lad fare“, da viser det sig, at det ikke er saa let gjort som sagt. Tilfældig fejrede dog Kristus. En Dag gik Warschawiak til Missionæren og erklærede sig rede til at blive Døbt; det skede Dagen efter, 6te Oktober 1889. Ved den Leilighed aflydte han selv et herligt Vidnesbyrd; som blev trykt. Nu havde han, som man siger, „brændt sine Skibe“; han havde brudt med sin Fortid og kunde som Paulus sige: „Det gamle er forbi, ganget, alt er blevet nyt!“

Men havde han nu suppet alt, saa vilde andre dog ikke slippe ham. Slegten satte alle Kræfter ind paa, om ikke paa anden Maade, saa med Bødd og Magt, at saa den frafaldne tilbage. Deres Indflydelse var stor, deres Midler mange. Derfor maatte den efterstræbte bjerge sig ved Flugt. Han rejste til Edinburg og skulde sig der. Her levede han et halvt Aar i Stillehed og helligede sig til Læsning, Studier og Bøn. Men en vakker Dag opdagede han til sin Forskjæmelse, at hans Familie havde opdaget hans Opholdssted og fornyet sine Efterstræbelser. Hans Venner raadede ham til at rejse til Amerika. Det faldt ham svært at følge Raadet; han kjendte ingen i Amerika og havde ingen Suling i Udseende. Men han skjæmmede, at han var reddet til at rejse. Med et tungt Hjerte gik han ombord paa Skibet, som skulde bære ham over Bølgerne til den nye Verden. Hans Venner tilraabte ham i Afstedstunden: „Gaa med“, og den Tanke bar ham oppe. Under Seiladsen søgte han, som sedvanlig, sin Trost i „Bogen fremfor alle Bøger god“. En Dag læste han Ordene hos Jonas: „Gjør dig rede, gaa til Ninive, den store Stad, og udraab for dem den Prædiken, som jeg paalægger dig.“ Disse Ord slog som Lyn ned i hans Sjæl og kastede som et Lys over den dunkle Fremtid, der laa foran ham. New York skulde være hans Ninive. Nu havde han hørt sit Kald, nu havde han faaet sin Gjerning, nu forstod han Guds Vilje.

Dagen efter sin Ankomst til New York, den 29de Mars 1890, holdt han sin første Forjamling for 16 Jøder, som hyltede opmærksomt til hans Tale over Esajas Ord: „Hører, isaakal eders Sjæle leve“, og lovede at komme hjem. Blev, Missionæret havde vist sig blandt de mange jødiske Udvandrete, der netop paa den Tid opholdt sig i New York, som oftest i

Herod og under kummerlige Raar; men ingen af dem havde talt til dem i deres eget Maal. Over Lørdag Eftermiddag samlede der en Flok af Israels Børn om „den lille Missionsprofet“, som de kaldte ham. Og flokken voksede stadig. Foruden denne Kjerne holdt Warshawiak offentlige Disputationer, gjorde Quodlibet og udbredte Skrifter, alt efter en stor Maalestok og med dienlyntlig Krugt.

En Gang overværede saaledes en syttioaarig Jøde en af Gudstjenesterne. Da denne var over, rejste den gamle Mand sig op og sagde: „Gud være lovet, som har ført mig hid! O, hvis dette var sandt! Hvor vilde jeg da fryde mig trods min høje Alder! Den sidste unge Mand har prædikeret for mig, at jeg maatte sige, at jeg aldrig i mit Liv har hørt Guds Ord.“ — Ved en anden Forhøring var en meget leet Jøde tilstede. Man ventede Modsigelse fra hans Side; men han sagde: „Mine Venner! Hvad kan det nytte at stride imod? Jeg er overbevist om, at vi strider mod den aarhøieste, naar vi kæmper mod den korsfæstede Jesus. Han har gjort den første Kjerne, som er bleven friddragt paa Jorden. Lad os heller tilstaa, at vore Forsædte har været ugudelige, og saa lue op til Gud, som kan tilgode os alt. I undres over min Tale? Jeg kan kun sige, at selv Torah (det gamle Testamente) har overbevist mig, og naar I vil granske deri, som jeg har gjort det, saa vil I komme til samme Overbevisning.“

En Gang blev de tilstedeværende Jøder opfordrede til at vise sig. Der blev en langvarig Tausch. Endelig rejste en af dem sig og sagde: „Jeg kanner mig ikke ved at bejende det. Jeg har ikke fundet Jesus, men han har fundet mig. For tre Maanedes Tid kom jeg tilfældigvis forbi denne Kirke; jeg saa mange Jøder gaa ind og gik selv med. Måske betog mig, da jeg hørte Predikanten og saa det Indtryk, den gjorde. Jeg gik bort med den Bestumning at komme igen om otte Dage for saa at overbevise Missionsvænen om, at Jesus ikke var Messias. Dele Ugen igennem læste jeg i Bibelen og beredte mig paa allehaande Spørgsmaal, som jeg vilde rejse til Taleren. Og jeg har stridt med ham Sabbat efter Sabbat. Enden er imidlertid bleven, at jeg er bleven overvunden. Herren, som jeg saa længe har kæmpet mod, modlagte

mig og mine i Haand! Missionsvænen takker jeg af Hjertet. Han er mig dyrebare end Fader og Moder, end Hustru og Børn.“

Paa mange Maader har de udvandrede Jøder vist sin velalende Landsmand Venlighed ved at sende ham Gaver, ved at bygge, at synge en Sang til hans Ære osv.

Virksomheden af Warshawiak's Prediken har ikke indstævnet sig til at samle og opslamme Tilhørere og vinde Hjertet for ham selv. Til i Foråret 1892 havde omtrent et halvt hundrede af ham paavirkede Jøder gjort det store, afgjørende Skridt at lade sig døbe.

Saaledes staar denne merkelige, kristne Jøde som en Prolet blandt sit Folk i New York, det moderne Sion; han har endnu ikke naaet sin 30te Aar, saa han, for Viennesedine at se, har en lang og rig Virksomhed ivente.

En Statemands Missionstale.

En af Englands sidste og mest ansete engelske Statsmænd var Hugh MacCallum, Jarl af Corio. Han døde i Foraaret 1895 med de Ord paa Læberne: „Det er vor Opgave her paa Jorden at følge i vor Messiers Fodspor.“ Jarlen var en af Englands sidste Talere; men hans Velaktethed kom ikke blot hans Fædreland, men ogsaa Guds Rige til gode. Den sidste Gang, han traadte frem for Offentligheden, var ved et stort Missionsmøde i den bekjendte, magtige Forhøringssal, Greter Hall, saa Dage før end han døde. Den Tale, han holdt ved denne Leilighed, blev udbredt i England i mangfoldige Udgaver og gjorde et dybt Indtryk i Overensstemmelse med Ordspøget: „Sidste Ord har stærkest Alang“; Taleren lød saaledes:

„Mine Venner og Herre! Denne Sal frembyder iasten et stort og lysende Syn. Vi er jo samlede her for at tale om, hvad der er blevet gjort, hvad der kan gøres, og hvad der bør gøres for at bringe det store Jersens Budskab ud til dem, som ikke har modtaget det, og som, hvis vi ikke bringer dem det, vil omkomme uden at saa høre det. Vi staar for Tiden i en stor og vigtig i det Grad opvundne Missions Tid.“

Ved Slutningen af forrige Aarhundrede, hvorledes stod det da til? Man kunde neppe da have set sin Fingert

aa en Plet af Verdenskaret og sagde: „Saa dette Sied i det mindste Minut Evangeliet til alle Væd.“ Og naar vi nu luer omkring, hvad ser vi da? Se paa Indien, se paa Japan, se paa Afrika, se paa Afrika, baade Vest og Ost og Syd og Nord Afrika, se paa de store Landstænkninger om Guds Røst, se paa Afrika, Poly-nesien, Melanesien, og hvad finder vi der? — Ja! ganske vist er vore Lande langt bedækkede med store, mørke Skader, men der er Lygglans overalt, Lygpletter, ja hele Lande, som lyske straalte over.

Da jeg takker Gud, at den store, hellige Mand, General Gordon, ikke er vegen bort. Hvad har vi nemlig seet her paa denne Talerstol i Løbet af de sidste Ager? — Vi saa en Flok unge Englændere, alle af høj Værd, høit Begavelse og høit Dannelse; Mand, som hjemme havde kunnet naa alt, hvortil anseet Samfundstilling og personlig Dygtighed kan føre, saa her og lige Færd og tage Nisled med sin Familie og sine Venner for at drage ud og plante Kærterens Kæde blandt Ainas formørkede Villauer. Men der er et stort og helligt Arbejde at gøres for os, som bliver hjemme. Vi kan følge dem, som drager ud, med vore Bønner og i Ronden; vi kan yde dem Hjælp og bidrage til at gøde dem Løst lettere; vi kan gaa med dem i vore Tanker og holde Die med de Lande, hvor de er, og det Arbejde, som de har fore; vi kan ogsaa hver for sig udgaa en eller anden Mission, som vi gøde til Gjenstand for vort færlige Studium og vor færlige Omhu. Vi ved, hvorledes det gaar til, naar det er rigtig. Naar vore Soldater drager til fremmede Lande for at bekæmpe en Fjende, hvor høit banker da ikke vore Hjertes for dem! Hvor opmætsomt holder vi ikke Die med dem! Hvor ivrig følger vi ikke Kollet for at saa vide noget om dem! Hvor kastet vi os ikke over Begrebet for at lere de Lande at kende, som de færdes i! Hvor stræber vi ikke efter at saa alt muligt at vide om dem! Og naar dette er saa med Hensyn til de Arige, som vi uhykeligt er indviklede i, hvor meget mere da ikke med Hensyn til den store Arig, som vi Missionsvænen er Deltagere i! Det er Arig med Værkets Herre i de mest formørkede egne paa Jorden. De bedste og tapreste af vore Krigere er uddragne. Vi trækker He'evterne sammen og lader dem

Hildebrand & Co.,
 67 Commercial St., Astoria, Ore.
 S. LARSEN. E. ELLERTSEN.

Trommalds Pharmacy
 (Norss Apolet.)
 1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
 Tel.: Main 594

Standinavisk
Begravelsesbureau
 F. O. LYNN.
 915 Tacoma Ave.

Office Phone Red, 708
 Residence Phone Red 8081

F. J. LEE
 PHOTOGRAPHER
 1535 COMMERCE ST.
 Cor. Jefferson Ave
 TACOMA - WASH.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE
 516 So. Hill St.
 Ligger overfor Central Park
Los Angeles, Cal.
 Montags Briller. God Betjening. Moders i alle Omstænd. Gode og Rask under James Kellgells
 P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
 Opposite N. P. Depot
 Reasonable Rates
 Transients a Specialty
 Free baths.

Hann's Studio
 Artistic :: Photographs
 J. R. HANN,
 226 1/2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotheke.
 Alle skandinaviske Mediciner erholdes.
Henry Engberg
 Studient fra Kjöbenhavn Universitet
 Cor. Elk & Holly.
 BELLINGHAM, Wash.

GIMSTED SHOE Co
 205 Holly St., (Clover Blok).
 Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.
 Juvelerere og Optikere.
 Fine arbejdsopgaver af uafhængige Optikere til. — Gambler med Diamanter, Ure, Gulds og Sølvvare. Reparatur.
 113 West Holly St., Bellingham, Wa.

følge bagefter. Vore Rekruter er re-
de, og vore Hjertes er hos dem, som
ude kæmper for vor Sag mod Vår-
kets Magter.

Tillad mig at fortælle en kort og
simpel Historie. Jeg havde for man-
ge Aar siden den Ære at være Par-
lamentsmedlem for Belfast, Irlands
første Handelsstad. I Belfast var
der en Skorstensfejergut. Han havde
fattet Kjærlighed til Missionen og
havde bidraget en stor Sum til en Skorstens-
fejergut stor Sum til en Missions-
kasse, nemlig to Pence. En Aften
mødte en Kending af denne Gut ham
i fuld Puds, pen og vasket. Vennen
saa paa ham og spurgte forundret:
'Heida! Hvor skal du hen?' — 'Jeg
skal paa et Missionsmøde', lod Sva-
ret. 'Hvad i al Verden vil du paa et
Missionsmøde?' 'Du maa vide',
sagde den lille Skorstensfeier, 'at jeg
er bleven en Slags Deltager i den
Forretning, og jeg maa hen og se,
hvoreledes Forretningen gaar.' Se,
det er netop det, jeg gjerne vil op-
muntre eder til. Lad os blive Delta-
gere i Forretningen. Lad os ikke ind-
skrænke os til at lægge vort Guld- eller
Sølvslykke i Bøssen og saa vasse vore
Hænder og mene, at vi har gjort
nok, indtil en ny Leilighed frembyder
sig til at gjentage denne Proces. Lad
os ikke tage Afsted med en Missionær
og saa ikke ofre ham en Tante. Lad
os for Alvor være 'Deltagere i For-
retningen', som han driver, lad os
fastholde og mindes, at der er vist os
den vidunderlige Ære, ikke blot at
være Deltagere og Medarbejdere med
hverandre, men ogsaa Deltagere og
Medarbejdere med vor store Mester,
som vil, at alle Mennesker skal frelles
og komme til Sandhedens Erkjendelse."

En ung afrikansk Martyr.

En hedenst Pige i det vestlige Afrika
hørte Evangeliets glade Budskab fra
en ombendt Hindus Lærer, som gjen-
nemrejste den Del af Landet i Forret-
ninger og tillige virkede som Prædi-
kant. Hun blev saa overvældet af,
hvad hun hørte om Jesu Kjærlighed,
at hun besluttede at opgive Afguds-
dyrkelsen og blive en Kristen. Hun
negtede derefter bestemt at tilbede Af-
guder af Eblv og Guld. Faderen,
som var dybt indgroet i Overtro og
havde en blind Tro paa Trolddokto-
rens og Regnmagerens foregivne
Magt, kunde i Begyndelsen ikke tro

sine egne Øren; men da han endelig
sandt, at det virkelig forholdt sig saa,
at hans Datter havde frasagt sig Af-
guddyrkelsen og antaget den hvide
Mands Religion, steg hans Maseri
til det højeste. Han rasede som en be-
sat. Han bad, truede, kærtegnede og
stormede, men alt forgjæves. Pigen
ville ikke forlade Jesus og deltage i
Afguddyrkelsen.

Og nu begyndte den bitreste For-
følgelse for denne unge afrikanske Di-
scipel; men Pigen, stærk ved Guds
Naade og Kraft, forblev utrokelig.
Faderen luffede hende inde i flere
Dage og lod hende kun saa saa me-
gen Røde, at hun kunde opholde Li-
vet; siden førte han hende ud i Byen
en Dag, da Indbyggerne var samle-
de, og lod hende spotte og pege
Pinger ad. Derpaa kom Trolddok-
toren og fortalte hende de grueligste
Historier om, hvoreledes det gik dem,
som forlod Afguderne, for derved at
fræmme Pigen til at bøje sig for Fa-
derens Driste. Men intet af alt dette
rørte hende; hun holdt sig blot saa
meget des fastere til sin Frelser, som
hun elskede mere end sit eget Liv.

Endelig sagde Faderen, at han vil-
de slaa hende ihjel, om hun ikke vilde
give efter. Den følgende Morgen,
i Nærvarelse af sin Familie og en
Mængde Naboer, som særlig var ind-
budne for at overvære Afstraffelsen,
greb Faderen sin Datter i Armen, og
efter at han i blind Zver atter havde
forjødgt ved Bønner og Trusler at be-
væge hende til at bøje sig, slog han
hende med en Stok, som han færlig
havde lillavet i denne Hensigt, indtil
han selv var træt og den stakkels Pige
bevidstløs. Dag efter Dag i to Uger
underkastedes hun samme Mishand-
ling.

Da var hun yderlig syg, og Fade-
ren ophørte med at slaa hende. Men
det varede ikke længe, førend Jesus
forløste hendes Aand og tog den hjem
til sig, om hvem hun saa ædelt havde
vidnet. Den Hylte, hun holdtes inde-
spærret i, benyttes nu som Prædike-
lokale, og Faderen er bleven en Til-
beder af den fødte saa hadede Jesus
Kristus.

"Namo Omito Fuh!"

"Namo Omito Fuh!" betyder: "Jeg
tilbeder dig, o ophøiede Buddha!"
Saaledes beder daglig mange Milli-
oner Kinesere. En Dag kom en ældre
kinesisk Dame til Missionær Steven-

son, efter at han havde holdt Guds-
tjeneste. Hun havde en Slags Kofen-
krans i Haanden, og medens hun
lod dens Kugler glide mellem sine
Fingre, afbrød hun af og til sin Sam-
tale med Missionæren for at sige:
"Namo Omito Fuh".

"Min Herre," sagde hun, "er De den
Lærer, som er kommen for at forkyn-
de os den nye Tro? — Namo Omito
Fuh — jeg er en meget from Person.
min Herre; jeg har taget mod enhver
Tro, som er forkyndt mig. Vil De nu
fortælle mig noget om Deres Tro. —
Namo Omito Fuh! — Hvormange
Penge skal jeg betale Dem for det?
Hvorhen skal jeg valse? Hvilke
Bønner skal jeg gjentage? — Namo
Omto Fuh!"

Jeg saa, at Damen mente det alvor-
lig, og bad hende om at fortælle mig
sin Historie. I Aften Aar havde hun
ikke spist Kjød; hun havde et helt Bæ-
relse fuldt af Guder. Hver Morgen
kl. 4 stod hun op og gjentog limevis
knælende med Kofenkransen i Haan-
den: Namo Omito Fuh. Naar hun
havde ladet 100 af Kofenkransens
Smaakugler gennem sine Fingre, fik
hun for 50 Ore tilgode i den anden
Verden, saa at hun for dem kunde
fritjøde sig en Del af sin Straf i An-
dervedden. I mange Aar havde
den stakkels Kone bedet; og nu var
hun rede til at høre den nye Religion
for om muligt at frelse sig noget
mere til den Sum, hun alt havde
Andervedden.

Jeg fortalte hende nu om Jesus
Kristus, Guds enbaarne Søn og Ver-
dens Frelser. Han var kommen ned
til Jorden fra sit Himmelhjem for at
tvåite os rene i sit Blod.

Evangeliets Naade var aldeles for-
skjellig fra hendes Lære, saa at hun
flet ikke forstod Missionærens Ord.
"Hvad skal jeg dog gjøre? Namo
Omto Fuh", spurgte hun. Jeg sag-
de: "Du kan intet gjøre af dig selv;
du skal komme til Jesus; han vil gjø-
re dig ren uden at tage Penge for det."
Hun blev ved at spørge, samtidig med,
at hun lod Kuglerne løbe gennem
Fingrene. Men jeg blev ved at for-
klare hende, at hun først maatte til
Jesus, saa maatte hun, naar hun tror
paa ham, gjerne gjøre alt for at tjene
ham. Men fortjene Saligheden, det
er umuligt. Da hun havde hørt det,
gik hun fra mig. Jeg ventede næsten
ikke at se hende mere; thi det saa ud
til, at hendes Hjerte var tillukket for

Sandheden. Og dog jøgte hun ær-
lig efter at finde Lys i Mørket, hun
var indhykket i, og derfor kom hun,
Gud ske Lov, igjen til mig. Men hun
blev stadig ved at lade Kuglerne glide
gjennem sine Fingre og gjentog ivrig
Namo osv. I en lang Tid gik det
saaledes. — Stadig troede hun, at
hun ved sine Kugler og sine Namo
Omto Fuh! kunde tjene sig en evig
Salighed.

Men saa blev Lyset endelig tændt i
hendes Sjæl. Den Helligaand oply-
ste hende om det, hun ikke kunde for-
staa med sin Forstand, og hun fik
Fred i sin Sjæl. Kofenkransen blev
kastet bort, Guderne blev ødelagte,
og hun tænkte slet ikke mere paa sin
egen erhvervede Fortjeneste.

Hun var 68 Aar gammel, da hun
blev døbt; men endnu levede hun i 12
Aar som en levende Kristen, og hun
fik Betsignelse til at vise mange af sine
Landsmænd til Frelseren.

Kort før hun døde, vilde hendes
Slegtninge, at hun skulde ofre til Lan-
dets Guder og betale en større Sum
Penge, for at Buddha-Præsterne kun-
de bede for hende og staffe hende en
god Plads i Aandeverdenen. Men
hun svarede: "Gjød eder ingen Ulei-
lighed for min Skyld; jeg har den
Herre Jesus Kristus i mit Hjerte, og
jeg vil snart gaa til ham; han har
bragt alt i Orden for mig." Snart
efter sov hun ind i Fred. Men hendes
stakkels Slegtninge og mange af hen-
des Landsmænd beder endnu ved de-
res Kugler og mumler: Namo Om-
to Fuh!

Lutherisk Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Warme og Sundt ved det nye Vandingssted for Emigran-
ter. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrerne
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
nær, træffes i Pilgrim-Hus og
haar Emigranterne bi stød
Raad og Raad.

Holl. Iom kommer fra Væsten, sejler med Belt
Line Street car lige til Børn

Du vil gjøre "Herald" en Tjeneste
ved at handle hos dem, som averterer
i Bladets Spalter. Og det vil blive
en rigtig stor Tjeneste, dersom du
ogsaa nævner, at du saa vedkommen-
des Anvertisement i "Herald."

"Se paa den lyse røde Lap."

„Pacific Herald.“

Kristeligt Ugeblad, a religious weekly, bgiort af Presbiteriens For Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Annoncer, Bekendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. O. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Fortælling besværes af Pastor S. M. Tennagel.

Eventyrene adresseres „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil man dem.

Bladet koster

for Hæret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Guds Ord og Afholdsarbeidet.

Den skandinaviske Afholdsjorening i Bellingham, Wash., vil ogsaa drive sit Arbejde paa Guds Ords Grund.

Blandt sine ledende Lemmer tæller den følgende Prest: Forenede Kirkes, norsk-dansk Methodist, Kirkens, norsk Baptist, svensk Baptist og svenske Missionsvenner.

Naar Møder holdes, holder den ene Bøn, en anden i. Ets. Skriftlæsning, en tredje læser Tale, saa den fjerde Bøn. Nok er det, de trykker Programmet og opfører som Regel alle Presterne deltagende paa et og samme Møde.

Baptisterne spotter ad vor Daab, og dog kan ovennævnte lutheriske Prester bede sammen med disse Spottere af Daaben.

Baade Methodisterne og Baptisterne spotter vor Nadver. De vil endog formene de lutheriske Prester til at bruge gjæret Vin i Nadveren. Alligevel kan ovennævnte lutheriske Prester pleie Broderskab og dyrke sin Gud sammen med Spottere af Aletens Sakramente.

Jesus siger: Vogter eder for de falske Profeter, som kommer til eder i Raareklæder, men er indvores glædende Ulve.

Missionsvennerne fører falsk Lære om Herjeningen i Kristus. De forfalder Hjernen og Hjernen i Bibelen,

og dog kan lutheriske Prester tilhøre den Forenede og Kirkens tilbede sin Gud sammen med dem.

Hvis det er paa Guds Ords Bekostning, der skal arbejdes mod Drunkenskab, hvad Frugt kan man saa vente af dette Arbejde!

Kristus siger: „En liden Surdeig gjør den ganske Deig sur.“ Hvad skal vi sige om dem, som taaler en saa stor Vildfarelse, som ovennævnte.

I Afholdsarbeidet staar ovennævnte sammen. Men i Arbejdet i Herrens Vingård staar de alt andet end sammen. Der arbejder baade Baptisterne og Methodisterne paa at saa Lutheranere til at svige sin Varnetro og blive Fortædere mod sine Fædres Kirke.

Er dette et prædike Sandheden? Smitter dette sig for sande kristne? Er det paa denne Naade Afholdsjoreningerne paa andre Steder gjør Brug af Guds Ord, da maa vi sige, at det forundrer os, at nogen, som har Guds Ord hjært, vil have noget med dem at gjøre.

Kan ikke bede Fader-vor.

Der er ikke saa Menneker, som alvorlig og oprigtig mener og tror, at naar et Menneke bliver omvendt, saa synder han ikke mere. En omvendt er et saa helligt Menneke, at han ingen Overtrædelse begaar. De kan sige: Jeg blev en kristen for seks Aar siden, og siden den Tid har jeg ikke syndet.

Er nu en saadan Paastand ifølge Guds Ord? Nei.

Hvis en kristen ikke begik nogen Synd, hvorfor har da vor Frelser lært os at bede Fader-vor og i det den femte Bøn: „Forlad os vor Skyld.“

Vi lunde da ikke med Sandhed bede den femte Bøn.

Men siden Kristus har lært os den femte Bøn og vil, at vi hver Dag skal bede, saa kan allerede deraf med Vished sluttes, at ogsaa Guds Værk synder og maa med Salomonsen sige: „Derjom du, Herre, vil lage vare paa Misdgjerninger, hvo kan da bestaa. Forfædere og Dylkere kan ikke bede Fader-vor. Lad os vogte os for at blive saadanne egentligverdige Dienstaalle.

Abraham bekjendte sig at være kun Skid og Afke.

Profeten Esaias udbrød: Jeg maa bød, thi jeg har seet Herren.

Peter gik ud og græd bitterlig. Paulus bekjendte om sig selv, at han var den sidste blandt Syndere, ja, at det gode han vilde gjøre, det gjorde han ikke, men det onde, han ikke vilde gjøre, det gjorde han.

Disse er kristne, om hvem den Helligaand selv i Guds Ord bevidner, at de var arme Syndere endog efter sin Omvendelse. Bibelens Troeshelte var saadanne. Og dog kan vor Tids Sværmere paaberaabe sig Fuldkommenhed, fuld Hellighed, saa de er ikke længere arme og fortabte Syndere. Vaa Gud naabne Dinene paa disse forblindede Hylere!

Den kristne Kirkes Martyrer, om hvem vi har opleget deres sidste Ord, erkjender sig for arme Syndere og beder om Syndernes Forladelse i Jesu Kristi Navn.

Den, som ikke kan bede Fader-vor i Troen paa Kristus, er viselig ingen sand kristen.

Hjære Læser!

Du dig i at bede det hellige Fader-vor.

Men saa bør vi ogsaa vel merke os den Sandhed, at endstjunt den kristne synder i Skøbelighed, saa synder han dog ikke med Vidende og Vilje. Saa snart han merker, at han har syndet, angter han sin Synd, afbeder den hos Gud og traqter efter Forbedring. Daglig korsfæster han Hjertet med dets Lyster og Begjæringet.

En algierisk Martyr.

For halvsjerde hundrede Aar siden blev en liden Arabergut tagen tilfange af nogle spanske Soldater og bragt til Oran i Algier (i Nordafrika) for at sælges som Slave. Den gode Generalvikar, Juan Caro, købte ham, tog ham op i sit Hjem, lod ham opdrage og døde og gav ham Navnet „Geronimo“. Da Varnet blev otte Aar gammel, flygtede nogle arabiske Slaver fra Oran og tog Gutten med i den Formening, at de gjorde ham en Velgjerning, saa at han i nogle Aar kom til at leve med sit Folk hos Mohamedaner. Men den hellige Kristentro, som Juan Caro havde faaet i Varnets Hjerte, havde slaaet saa dybe Rødder, at hans Slegtninge ikke kunde rulle den op. Han blev hos dem til sit 25de Aar; men saa vovede han et Skridt, som ingen Araber vilde afgive ham, og som vilde føre til den visse Død, hvis han skulde blive fanget igjen.

Flykten.

Han flygtede fra sit Hjem tilbage til Generalvikaren, fortalte denne om Farten ved sin Flugt, men tilfødte: „Dette har jeg gjort for i Fremtiden at kunne leve i Troen paa Kristus, min Frelser.“

Juan Caro blev saa glad over at saa den unge Araber tilbage igjen, og Geronimo paa sin Side vidste ikke, hvoreledes han skulde vise sin Velgjæter Kjærlighed og Taknemmelighed nok. Han blev snart Soldat i den spanske Hær og udførte saa tapre Bedrifter, at han opnaaede høje militære Hæderbeviisninger; men den sidste Lykke for ham var Generalvikarens Samtykke til hans Egestab med en ung Pige (ogsaa en omvendt Araberinde), som han havde fattet Kjærlighed til. I ti Aar levede de under usværligt lykkelige Forhold; han udd almindelig Agtelse og Tillid, var Juan Caros hjerte Haand, og hans Hustru var som Datter for denne. Ingen Skygger formærkede deres Vel.

Saa hændte det en smuk Mandag i Aaret 1569, at det Krigs udbredte sig i Oran, at Araberne havde opslaaet deres Leir nær ved Byen. Det saa imidlertid ud, som om en haandfuld Soldater nok kunde magte Araberne. I det mindste tænkte Geronimo saa; han bemandede en Vaad med en 9-10 Mand og agtede at landfætte dem paa den Kyst, hvor Araberne havde samlet sig.

Altet Fange.

Solen skinnede, da de sejlede ud af Havnen, og ingen drømte om Fare, da pludselig to arabiske Fartøier, som havde ligget skjulte, anstillede en ibrig Krig paa dem. De ni Soldater undslap, men Geronimo blev grebet og ført bort til Guldi Ali, Arabernes Høvding, en skafalden kristen. Som et Lyn spredtes det Budskab blandt Araberne, at den skafaldne Geronimo var bleven fange, den Fortæder, som havde forladt sit Folk og sveget sin Tro. Araberne, som kendte hans Fortælle, anstillede det høvedelige Væbte at bringe ham tilbage til hans gamle Religion. Men de opnaaede intet hverken ved Løfter eller Overtaleser; han var ubøielig. Et nyt Middel blev forsøgt: at lække og behandle ham med stor Grujsomhed, og da han neppe kunde tale under Pinserne, tilbød de ham Frihed, Magt og Rigdomme; men intet Løfte og ingen Pinsler fik ham til at afverge sin Tro. Han

reiste det lidende Hoved og med søm, næsten uhørlig Stemme sagde han: „De vil gjøre mig til Muhamedaner, men det skal aldrig ske, selv om De vil stille mig af med Livet.“ Efter Guldi Ali daglig i 4 Maaneder havde ladet ham plue, opfandt han en endnu affjelligere Døvn for Geronimos Gaardnakkelighed.

En forfærdelig Dødsstraf.

En Morgen underlagte han Arbeidet ved Fæstningen Bab-el-Dved, og fik Ole paa en stor Betonblok. Denne Blok var af Størtelse og Form som de store Steene, der brugtes til Bygninger, og holdt med en stærktet Majs, som Muren skulde bygges med. — Her var den smertefuldeste Død, som kunde udtænkes. Effertet skulde lægges i en saadan Form, den flydende Kalk skulde helles over ham, og han skulde bygges levende ind i Muren. Da Araberne aldrig handle hurtigt, overveiede Pashaen omhyggelig, om dette virkelig var den grusomste Død, som kunde tænkes. Derpaa sendte han Bud efter en Martyr, som og saa var en kristen Slave, og sagde til ham: „Michel, jeg har sinde at gjøre Beton af denne kristne Hund, som negter at vende tilbage til den islamske Lære. I Morgen skal du lade denne Dødre udføre.“

Stakkars Michel maatte adlyde, men han endte Dagens Arbeide med berøvet Hjerter. Da han kom tilbage til Fængslet (han var selv Fange), oplygte han Geronimos og fortalte ham Guldi Alis Befaling. Geronimos hørte Befalingen med fuldkommen Ro og svarede: „Guds Vilje ske, dioje elendige Menneſter skal ikke ved sin Grusomhed afftøkke mig fra Troen paa Kristus: min Frelser vil tilgive mine Synder og bevare min Sjæl.“

I Væn.

Hele Natten tilbragte den tapre Araber i Væn. Minderne om hans Arigertere og Verdummelse, om Juan Carlos Godhed og hans unge Kones store Hjertelighed maa have straalet for ham som et deilig Syn. Hvad var tilbage? Intet uden Døden og dens Klæder, som næsten skulte det hinsidige Liv. Endnu var der Medning; Dømtten kunde blive tilbage, kaldt, og hørte jordist Plag, end Geronimos nogensteds havde haft, kunde blive ham til Del, hvis han vilde fornegte Jesus. Men nei, derom kunde der ikke være Tale. Enhver Vænge i denne Martyrs Ansigt fortalte, hvad

hans Væn maa have været, og hvorledes den har givet ham Styrke.

Al. 3 næste Morgen blev han kaldt for Pashaens Kabin; der stod han som en lidende, laalmodig Fange i Kænter foran en Skare Tyrker og Arabere i deres overdådige Pragt. Derpaa blev han af en hørende Skare ført til Fæstningen Bab-el-Dved, hvor han igjen stod for Pashaen, omgivet af dennes pragtfulde Følge. Guldi Ali henvendte sig rolig og klart til ham, udmalede for ham Klædlerne ved denne Død, viste ham Betonformen og endte sin Tale med følgende Ord: „Hund, vægter du dig fremdeles ved at vende tilbage til Jalams Tro?“

„Jeg er en kristen, og som kristen vil jeg dø“, var Araberens edle Svar.

Dømtten fuldbyrdes.

„Som du vil“, svarede Pashaen, og vinkede med Haanden. Nogle Soldater traadte frem, tog Kænterne af hans Ven, bandt Hænderne paa Ryggen, og lagde ham ned i Formen med Hovedet nedad. Kalken blev hellet over ham, og Tamango, en spansk Menegat (Overløber), som vilde vise, hvor ivrig en Muhamedaner han var, sprang op paa Geronimos Legeme og brød hans Ribben itu. I 24 Timer laa Geronimo blidende, lidende og døende i Betonformen. Hans Fjenders Eder maa have runget i hans Øren, men tapper uden at flage laa den ædle Araber det den hele Dag og Nat, indtil en anden Morgen brød frem over dette skjæbne Allgieriens Vand. Men i Landet hinsides kunde vi have set Gimmeriges Porte aabne sig, og Geronimos med Palmen i Haanden blive indladt og tale med i Martyrernes hvidklædte Skarer.

300 Kar efter.

I tre hundrede Kar er denne Historie bleven fortalt fra Slekt til Slekt, indtil man anjaa den for en Fabel; men for 40 Kar siden, da der blev foretaget Undersøgelser, og Muren blev revet ned, traf Arbejderne paa et mærkeligt hull Sted og nogle menneskelige Ben. Gubernøren, som erindrede Historien, befalede, at man skulde helde Gids i Formen; og i Gidsaffødbningen viste sig da Geronimos Skikkelse i fuld Størrelse og stadfæstede Sandheden af den gamle Beretning. Skikkelsen er nu opbevaret i Haglers Museum; den viser en slank Figur, et Ansigt med spændte Karer, en Mund sam-

menprejet med et laalmodigt, bestemt Udtryk, Hænderne bundne, Venene opsvulmede; endog de brakkede Ribben findes der. 300 Kar har bevaret denne Historie; og se, det er, som selve Steenene talte og bragte den edle Arabers Martyrium for Dagens Lys.

Et frugteløst Arbeide.

„Jesu Kristi, Guds Søns, Blod renser os fra al Synd“.

Da en stakkels Afgudsdyrker paa Malabarysten havde gjort mange forgjæves Forsøg paa at berolige sin Samvittighed, hørte han sig føre hos en af de hedenske Prester, om det ikke var noget, han kunde gjøre for at faa Fred i Sjælen og gjøre Bod for sine Synder. Presten sagde, at han skulde laa Jernspiger i sine Sandaler, lade de affumpede Spidjer vende imod Jodsaalen og laa vandre til et Tempel, som laa omtrent 120 Mil borte. Skulde han paa Grund af Blodtab eller Svaghed være nødt til at gjøre Holdt en Gang imellem, skulde han drage videre, saa snart han følte sig stærkere.

Han begyndte straks sin Pilgrimsvandring og tilbagelagde en kort Strækning, forpint baade paa Sjæl og Legeme. Udmatet sank han ned under et skyggeløst Træ, og medens han laa der, begyndte en Del Menneſter at samle sig om en Missionær, som i Landets Sprog talte nogle saa gripende Ord over den Test: „Jesu Kristi, Guds Søns, Blod renser os fra al Synd“ (1 Joh. 1, 7). Evangeliet, som forkyndtes, landle Lys i Pilgrimmens Hjerte; han troede paa det glade Budskab, og før Missionären havde endt sin Tale, reiste han sig op og raabte høit: „Det er, hvad jeg trænger til!“ Saa kastede han de forfærdelige Sandaler langt bort og holdt op med sit frugteløse Arbeide.

Han havde nu forstaaet, at Pinsler ikke kunde hjælpe ham, og hans egne Anstregelser ikke udrette noget, men at det eneste, som kunde frelse ham, var Jesu rensende Blod. „Den derimod, som ikke har Gjerninger, men tror paa ham, som retfærdiggjør Synderen, regnes hans Tro til Retfærdighed“ (Rom. 4, 5).

Sandsynligvis tænker du i dit Hjerte, min Været: „Ja, dette er en meget interessant Fortælling, men hvad vedkommer den mig, hvad kan jeg lære af den?“ Svardeles meget. Mange Menneſter lever i den Vildfarelse, at

de kan frelse sig selv ved egen Kraft, ligesom hin uvidende Hedning. Mange prøver den Dag idag paa at blive retfærdige fra Synden ved Bod eller gode Gjerninger. Men deres Bestrebelse er ligesaa frugteløs som Syngerne i Pilgrimmens Sandaler. Gjerninger for Tro hjælper ikke til Retfærdiggjørelse. „Thi intet Misd skal blive retfærdiggjort af Lovens Gjerninger“ (Gal. 2, 16). At søge Retfærdiggjørelse paa denne Maade er Sædvanlig at vandre Gud, som har tilbudt fuld og fri Frelse ved sin Søns.

Det første, du skal gjøre, er altsaa at tro paa Jesus Kristus som din Frelser. Se hen til Jesus, som bøde for dine Synder, og som „Gud har oplyst til Frelse og Frelser ved sin hvide Haand for at give Omvendelse og Syndernes Forladelse.“ „Thi af Naade er I frelst formedelst Troen, og det ikke af eder, det er en Guds Gave, ikke af Gjerninger, at ikke nogen skal toje sig.“ Gode Gjerninger kommer efter Retfærdiggjørelsen: „Thi vi er hans Verk, skabte i Kristus Jesus til gode Gjerninger, hvilke Gud har beredt, for at vi skal vandre i dem“ (Ef. 2, 8—10).

Vedder du, min Læser, paa at vende op og ned paa Guds Naade af frelse paa? Saa vær forvisset om, at han vil forlæste dig. Hvor tør du vove at tilbyde dine gode Gjerninger, der i det højeste kan er som et beklættet Klædebon, mod hans Søns fuldkomne Retfærdighed?

Den eneste Vej til Frelse er gennem Jesus, vor Stedtræder, som blev „gjort til Synd for os, for at vi kunde faa Retfærdighed for Gud ved ham.“ Gud vil ikke forstøde nogen, som kommer til ham ad den levende Vej.

Vil du nu komme til ham gennem Jesus?

„Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde forlæste.“

Bort Arbeidsfelt.

Seattle.

Mrs. Anna Marie Schreuder.

Zimmanuels Menighed led et sødeligt Tab, da Mrs. Dr. Schreuder afdøde søndag den 28. Juli. Men det, som blev værre Tab, blev hendes Vinding. — Hun havde været hellig et Par Uger, dog uden at man havde, at Døden stod for Haanden, da en pludselig Forandring indtraadte

og Jøberen vandt Overhaand. Past Stub var da ved Synodemødet i Danmark og blev undertegnet ved Telegram. Han rejste da hjem lige efter Mødets Slutning.

Begravelsen foregik fra Kirken Søndag den 4de August. Det var uden Tvivl den sidste Begravelse, som har fundet Sted inden den norske Koloni i Seattle. Kirken rummede vel neppe Halvdelen af det store Antal, som kom for at kaste et sidste Blik paa det afsløede Legeme.

Pastor Stub talte i Kirken over Pred. 7: 1-3. Kirkecoret sang en Salme og Mr. J. Hooshind en Solo. Sörgemarschen spillede af Mrs. Chas. Reih, medens den store Skare påsejede forbi Liget.

Der var en stor Mængde Blomster fra Kvindeforeningen og andre.

Liget blev båret til Hvile i den vakre Mt. Pleasant Gravlund.

Anna Marie Schreuder var født i Stavanger, Norge, den 14de April 1869 af Forældrene Tobias og Amalie Berg, og kom til Amerika 7 Aar gammel. Familien bosatte sig i Chicago, hvor den afhørte Pastor O. Juntas Menighed.

I 1888 blev afbildet gift med Dr. L. S. Schreuder. For 5 Aar siden kom de til Seattle og sluttede sig kort efter til vor Menighed i Seattle. Mrs. Schreuder var et ivrigt og afholdt Menighedsmedlem. Hun var ogsaa Medlem af Fremont Udvalgt af Kvindeforeningen. Hun var aktiv i alle Sjøremaal, som hun foretog sig, og havde en ualmindelig stor Vennekreds.

Hun efterlod sig sin Mand og tre Børn, Otis 13 Aar, Thelma 8 Aar og Ludvig 2 Aar.

Søsteren, Mrs. Klod, lever her i Seattle. Forældrene og en Søster lever i Chicago.

Beslignet være hendes Minde!

Stamwood.

Pastor og Mrs. G. W. Tjernagel har haft den tunge Sorg at miste sin eldste Søn, Olaf, som Herren tog hjem til sig Søndag den 31te Juli. Pastor Tjernagel var fraværende paa Synodemødet, men rejste straks hjem, da han fik det sørgelige Budskab. Den lille Olaf var blot 2 Aar gammel, men havde dog maattet gennemgaa tunge Lidelser. Alibi under Sorgen og Sønnet maatte vi desfor talle Herren, fordi han i Naade betriede ham saa lidligt. De følgende store Trøst er

den, at den lille i Daaben var blevet et Guds Barn, og at Himmeriges Rige hører Jaabanne til. Begravelsen foregik Mandag den 5te August fra Kirken. Beslignet være hans Minde.

Nieu Westminster, Aug. 4, '07.
Rev. G. W. Tjernagel,
Stamwood, Wash.

Vil De være saa snild at overgive disse Penge, \$27, til Missionen, til den Mission, hvor Pastor Previk med Hustru og fjære smaa Børn og Hjælperer er.

I længere Tid har jeg tænkt at sende dette, men har ikke godt kunnet. Fordi det nu kommer saa sent, har jeg ikke lyst til at sende mit Navn med. Om nu det er ret eller galt, indet jeg staa derhen. Egentlig har det ikke saa meget at betyde, hvem det er; men det, som er værdt at tænke mere paa, er hvorledes en fattig Bedning kan saa længe at dø i Fred, længe at leve og dø i Fred.

Noget af det mest triste, der midt dem deroppe, sagde Previk den Gang, han var herne fra Alaska, var at maatte se paa, hvorledes de arme Menninger vider sig i Dødens Smerter uden den Fred og Glæde, som kommer ved Syndernes Forladelse.

Hermed være Pastor Previk og Hustru, samt Børn og Tjenere ved Missionen venligt hilsel.

Kjære H. N.! De \$27 er sendt til Synodens Sekretær, Past. W. Vorre, Decorah, Iowa. Hjertelig Tak!
G. W. Tjernagel.

Bellingham.

Mandag den 5te August havde Mr. og Mrs. Martin Bjeld den store Sorg at deres eneste Søn og ældste Barn, Alfred Herman, blev dødelig bestaaet under Arbejdet i Whatcom Falls Mill. Efter en fem Timers Lidelse afgik han ved en jolig Død i Troen paa sin Frelser. Han havde sin Sand og Samling til det sidste og kunde trøste de grædende Forældre: "Græd ikke. Jeg er ikke bange for at dø." Alfred vilde den 13de September have fyldt 21 Aar. Han var en af dem, som nu forbedrede sig til Konfirmation.

Alfken fandt Sted ved 8-Tiden om Morgenen. Alfred var behjælpelig med at slutte et Brev med Jørgen Borch fra "The Try Hill", under dette Julelede han paa en eller anden Maade

og blev klemt mellem Løset og Væggen.

Alfred var en sjelden stille og from Gut. Han var Medlem af den 3die Mars Madsje ved Byens Skole.

Det Sted i Forklaringen, som særlig behandlede sidste Gang, Alfred var med, var: Hvad Trøst har vi af Kristi Opstandelse fra de døde?

Saa være da Gud i Himmelen takket og priset, som giver os den store Trøst, at Alfred døde salig. Gud trøste de sørgende efterladte! Han efterlader Forældre og to Søstre, der græder ved Skismissen. Hans Søster Anna er 14 Aar og Gise 6 Aar.

Begravelsen fandt Sted Søndag den 7de ds, under stor Deltagelse. Pastor O. J. Ordal foretalte. I Guset toledes over Kap. 13, 14: Salig er de Døde, som dø i Herren, og i Kirken over Salme 31, 14 og 15. Tilrods for at det regnede meget, var Kirken fyldt til sidste Plads. Endel af Menighedens Kvindeforening havde smykket Kirken med Blomster og Grønt. Der var ellers en Mængde med Blomster. Begravelsen foretaltes ubelukkende i det engelske Sprog. Forældrenes store Trøst er nu den, at han vil dø salig, som vi forvisset tror. Herrens Navn være Hæd og Pris!

Missionsfest i Bellingham.

Den 5de Søndag efter Trefoldighed fejredes Missionsfest af Zion's n. luth. Menighed, Past. O. J. Ordals Rald, Bellingham, Wash. Festen holdtes ved Whatcom Creek, nær Curra. En lille Iden Foranstaltning var tilstede. Stedets Prest prædikede paa Formiddag i det norske Sprog og om Eftermiddagen i det engelske. Offer optoges paa Formiddag til den indre Mission, stort \$14.

Den 2den August var Past. O. J. Ordals 37de Fødselsdag. Om Aftenen kom Ungdomsföreningen, Vidar, i Flot og Følge for at lykønske Presten og hans Familie. De medbragte Forælsninger. Aftenen tilbragtes paa den mest gemtillige Maade. Blev opvartede med Sang og Musik.

Fir.

Ungdomsföreningen holdt mistig sit andet Selskabsmøde. Denne Gang holdtes Mødet hos Hr. Her. Johanson. Lise klara Mødet afholdtes fra Tid til anden for at afbryde Ensomigheden, og give Anledning til

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Koncertid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften
R o n i o r:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, - 7285

Res. Tel. Cottart 666 - Student Tel. Wallach 656.
W. T. Christensen,
Norsk Læge og Kirurg.
Koncertid: 11-12 Form., 7-8 Aften.
Room 1 og 2 Kimood Bldg., Pallard Bn.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 105
Residence - Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa.

ROB'T. W. COLLINS
SCR. & WIGGENT BLDG.,
handler med Real Estate og faste
Landelendomme. Læst.
CORCOR DALENE, IDAHO

Lien's Pharmacy
Scandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvte
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 14j. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
Home
Furnishing
Company.
Complete udvalg
Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.,
SPOKANE WASH
Telephone Main 2494

Sand tilsalgs.
Om nogen vil have et pent Stykke
Sand, bør han henvende sig til R. C.
H. v. e. Parkland, Wash. Han har
færdig Sandet både "improved" og
"unimproved", som han sælger til
et billig Pris. 27

Udsjredelse. Og saa ved disse Møder udgives et kort Program. Ved dette Møde blev der optaget for første Gang i Foreningens Historie et haandskrevet Blad, som redigeredes af Dr. Anton Erstad.

Kvindeforeningen holder sit næste Møde hos Mrs. C. Hanson Torsdag den 14de August.

Der holdes to Læsegudstjenester i Kirken, medens Presten var i Danmark paa Synodemødet. Det er meget rosfuldt, at Menigheden samles om Guds Ord ogsaa da, naar Presten ikke kan være tilstede. Det Ord, som er Mand og Liv, har visse- lig altid den samme Kraft. Det gjælder blot, at det høres med aabne Øren, og modtages med villige Hjerter. Maatte Gud give os alle hørende Øren og Hjerter, som forsager og tror.

Søndag den 18de August bliver der Gudstjeneste. Der optages ved denne Anledning Offer til "Church Extension".

Pacific Districts Prester og Menigheder.

Olaf Eggers Kald, Cal.

Los Angeles: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St. Tag Vernon eller Griffith Ave. Car.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, Kl. 7.30 Est. 2den Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm. 3die Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Florence, Kl. 3 Efterm. 4de Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm. 5te Søndag: Freeborn, Kl. 11 For.

Theo. B. Nestes Kald, Ore.

Historia første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 2de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, indtagen den første i Maaned: Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i Maaned: Kl. 11 Form. Dal Point og Alpha, Washington: Gudstjeneste efter Tillysning.

G. J. Breiviks Kald, Wash.

Shinook ev. luth. Menighed: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Søndagsstole Kl. 10 Form.

O. C. Sellsens Kald, Idaho.

Bor Frelsers Menighed, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Formiddag, Søndagsstole ligedan Kl. 10 Form. The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 3 Efterm.

Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudstjeneste 1 Gang i Maaned: Søndagsstole før Gudstjenesten.

Immanuel's Menighed ved Kamiah og Kootia: Gudstjeneste efter Tillysning. Lørdagsstole hver Gang, der er Gudstjeneste.

Kennwick Menighed, Kennwick, Wash.: Gudstjeneste efter Tillysning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. B. Sørensen's Kald, Cal.

Newman: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 2 i Presbyterianerkirken. Søndagsstole Kl. 1.

Los Banos: Gudstjeneste den 2den Søndag i hver Maaned Kl. 2. Søndagsstole Kl. 1.

Stockton: Gudstjeneste den 4de Søndag i hver Maaned Kl. 2.

D. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8 i Bor Frelsers stand. evang. lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Kelso: Gudstjeneste efter Tillysning.

A. O. Whites Kald, Silvertan.

Silvertan stand. ev. luth. Menighed: Gudstjeneste paa norsk de 3 første Søndage i Maaned: Kl. 11 Form. Gudstjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maaned: Kl. 7.30. Ungdomsforeningen indleder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Barlow ev. luth. Menighed: Gudstjeneste den sidste Søndag i hver Maaned: Form. Kl. 10.30 paa norsk og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Gudstjeneste den anden Onsdag Aften i hver Maaned Kl. 7.30 paa norsk.

Sodaville ev. luth. Menighed: Gudstjeneste efter Tillysning.

N. Pederjens Kald, Cal.

Santa Barbara: Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 indtagen den 2den og sidste Søndag i Maaned: da Gudstjenesten holdes Kl. 7.45 Aften. Kirken ligger paa Hjørnet af Bath & First St. Tag Dal Parl Car. Tel.: Home 1218.

E. M. Stensruds Kald, Cal.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. B. Husted's Kald, Oakland, Cal.

St. Paul's English Evangelical Lutheran Church 32nd & Linden Sts.

Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagsstole Kl. 10. Masonic Hall, Fruitvale: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 3.30 Eftermiddag. Søndagsstole hver Søndag Kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Russett: Gudstjeneste hver fjerde Søndag i hver Maaned Kl. 3 Efterm. og Kl. 8 Aften.

Tacoma.

Bor Frelsers evang. luth. Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsstole Kl. 9.30 Form.

Ove J. H. Frens, Pastor 1701 So. J. St. Tel.: blad 8542

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsstole Kl. 9.45.

H. A. Stub, Pastor. 1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

B. A. Larsons Kald, Cal.

Sacramento: Bor Frelsers danske ev. luth. Menighed. Gudstjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned Kl. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen Kl. 7.30 i Pythian Castle, Hjørnet af 9de og J Sts.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maaned: Kl. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 4 Mil øst fra Suisun. Søndagsstole Kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste efter Tillysning.

Pleasanton: Gudstjeneste efter Tillysning.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

"Se paa den nye røde Tap."

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sto, om du kjøber hos Smith-Henrichsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Norsk tales. "Den Pacific Herald".

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON.

ENGER & JESDAHL

Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

GAGEDO DSON CO.

Sælger
paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

Dragt fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma - - - Wash.

Alterbilleder Portraetter og Landskabsmaterier udføres godt og billigt. Alt arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste Arbeidsforhold. Strik efter Katalog til Arne Berger, Artist. 544 1/2 Wash. Str., - Portland, Oreg.

"PACIFIC HEROLD"

er fyldt med.

Godt Læsestof,

Alle Annonsementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde de med annoncer.

Annoncer i Herald.

Parklandnyheder.

— Heretter møder Søndagskolen klokken 9 hver Søndags Morgen.

— Kvindeforeningen møder næste Torsdag, den 21de, hos Mrs. J. L. Manning i Jern Hill.

— Kvinderne her i Parkland har det nu travlt med at jaa istand Klæder for Eskimo Børnene ved Hjemmet i Zeller, Alaska.

— Mr. og Mrs. A. Stensrud ventet nu hver Dag tilbage fra San Francisco. Mr. Stensrud jendies som Representant til Synodemødet i Dalland. Efter Mødet har de besøgt Past. Stensrud i San Francisco.

— Mr. A. N. Jangsrud, vor velkendte Landsmand og Parklending, berisjor Winter asceiste til Osten for paany at studere Nordvestens Almal, jandi vishnok dette lidet for haardbart. Hec om Dagen jandi vi ham atter iblandt os; dog kom han ikke alene tilbage; han har nemlig paa Rejjen fundet det klogeft at medtage huslig Medhjælp, der vil være ham til fremtidig Bygge. Han er nu ivrig bejstetiget med at bygge sig et nyt, vakker Hjem her i Parkland. Tufjer Mr. Jangsrud med Familie velkommen!

Pacific Districts Prester.

- Anders, O. O. Parkland, Wash.
- Borg, C. Box 14, Lawrence, Whateam Co., Wash.
- Brown, J. Chinook, Wash.
- Quellan, J. bor 175 Rockford, Wash.
- Worup, P. Cor. 7 og Pratt Sts., Curata, Cal.
- Wjerle, H. O., 19 og Donovan Sts., Bellingham, Wash.
- Wicher, P. Bellingham, Wash.
- Christensen, M. H., 125 State St., Ballard, Wash.
- Carlson, P. R. M., 221 Alhess Ave., Dalland, Cal.
- Dale, J. D., 5231 Clement Ave., Tel.: Main 5221, S. Tacoma, Wash.
- Egert, Carl, 933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
- Foss, V. E., 240 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 2425 Howard St., San Francisco, Cal.
- Gogges, O., 425 E. 10. St., Tel.: Scott 2943, Parkland, Ore.
- Gustvedt, S. B., 927-94, Calland, Cal.
- Harstad, P., Tel.: State 64, Parkland, Wash.
- Henderson, O. C., Genesee, Idaho.
- Holten, O. M., 311 E. 2. Ave., Spokane, Wash.
- Hundahl, L. E., 2329 Broadway, Everett, Wash.
- Ingvaldsen, S., Jor. Wash.
- Johansen, J., 291 I. St., Fresno, Cal.
- Karlov, W. H., 1403 I. St., Sacramento, Cal.
- Klette, Theo. P., 417 20th St., Astoria, Ore.
- Skjerve, C. P., 6203 4th Ave., P.O. Box 5221, Wash.
- Trødal, O. J., 1450 Humbolt St., Tel.: Med 1379, Bellingham, Wash.
- Robertson, A., 1009 Alhess St., Santa Barbara, Cal.
- Worup, O. J., 1701 So. J. St., Tel.: Main 4270, Tacoma, Wash.
- Sund, O. H., Tel.: Main 4423, 1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
- Stevenson, O. M., Box 4, Newman, Cal.
- Stenrud, C. R., 2225 Howard St., San Francisco, Cal.
- Thornquist, O. M., Stanwood, Wash.
- Walt, H. O., Everett, Ore.
- Wulfs, H. P., Parkland, Wash.

den Sporvogn, som afgaar fra Parkland klokken 12 Middag. Det forstaaes, at enhver har med Nistekurv.

Mødtaget til Skolen.

Paa T. E. Sætra's Liste:

Miss Joga Hong.....	\$100.00
J. A. Stensrud.....	50.00
" " Arbejde....	5.00
M. Knudsen, Kasserer	

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med ebers Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — jaa som: **Sofmansdraaber, Kasta-draaber, Nigabalsom** etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Onstet.

Foist-Ordres ekspederes pr. Omgaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1st Ave. Nj. Pike Street
Seattle, Wash.

NORDLANDS PHOTO CO.

Hjernet af T. Avenue og Broadway, Ballard, Wash.
Skandinaviske sales.

Dr. A. P. Johnson,

Marit Luge.
Kontor: 938 Pacific Avenue
(over Wastrens Apothek)
Kontor-Telefon: Main 1967. Residence-Tel. Main 2063
Hospit.: 701 So. Y Street.
TACOMA, WASH.

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Strid efter vor Katalog af Allersjæviger Kors, Værestager, Alterbælt, Tødbesoner, Salmetaaler, Altere, Prædikestole og Kirkestole. Strid nok til os.

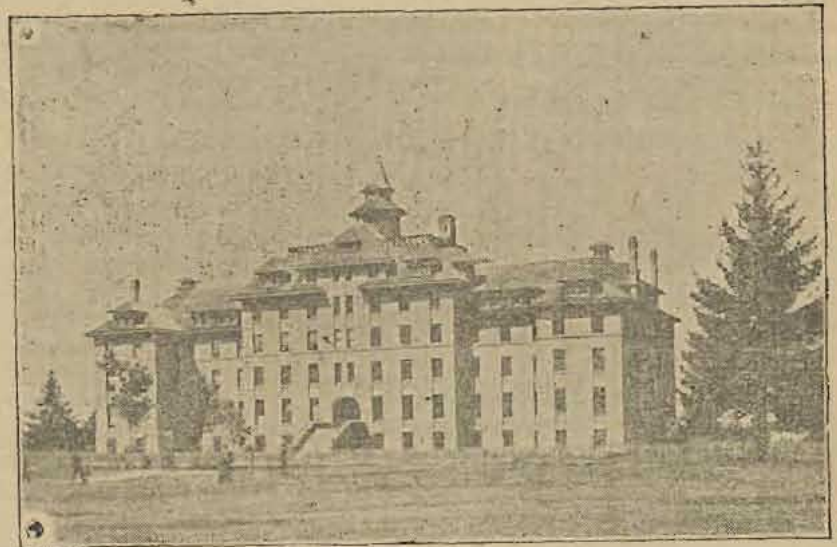
Boghandel.

Vi tillader os at anbefale vort god Udvalg af norske og danske Bøger. Vor Katalog med et Tillæg sendes portoifrit til enhver paa forlangende. Det bedes bemerke, at dette Tillæg indeholder en Liste over engelske Bider, samt en Liste over Bøger, som vi har tilfjeld siden 1905.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Send Herald en Abonent.

Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:
N. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,
1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.
Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, jaa De kan udbytte Deres Hjem ved at gjøre inaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser naar De skal udbytte Deres Hjem.....